

Nr 94.

Av herr **Flyg m. fl.**, *angående uppsägande av Sveriges medlemskap i Nationernas Förbund.*

Upptakten till årets riksdag — remissdebatten — bevisade, att en total enighet existerar i fråga om att upprätthålla och värna Sveriges neutralitet gentemot samtliga stormakter samt deras pågående militära konflikt. Aldrig tidigare har denna vilja fått så bestämda uttryck från såväl regeringen som de olika partierna. Det är allvaret i läget, som förintat spekulatiönerna och misstagen från närmast bakom oss liggande år samt tvingat fram insikten, att det stora, vitala intresset för Sverige är »en sträng och strikt neutralitetspolitik».

Svårigheterna, som möter en sådan politiks genomförande, är uppenbara. Ju mera krigsläget skärpes, ju större och flera måste nämnda svårigheter bli. Allt, som kan göras för att i gärning demonstrera Sveriges vilja till neutralitet — skapa förtroende och respekt för densamma — måste alltså göras.

Vid olika tillfällen under årens lopp har vi fört fram frågan om Sveriges medlemskap i Nationernas Förbund till riksdagens prövning. Utgående från av rådande läge givna motiveringar har vi hävdat, att Nationernas Förbund i realiteten är en intresseorganisation för vissa stormakter samt att neutralitetspolitik är oförenlig med medlemskap i förbundet.

Nu är riktigheten i vår mening mera obestriddig än någonsin. Nu bestrykes densamma av Sveriges eget läge. Nu framträder klart intresset av, att Sverige på ett tidigare stadium uppsagt sitt medlemskap i Nationernas Förbund. Nu har västmakternas statsmän, d. v. s. de verkliga intressenterna bakom N. F., framträtt och uppmanat de neutrala småstaterna att »göra sin plikt i överensstämmelse med N. F.-pakten och gå samman med de brittiska och franska imperierna mot angriparen». Detta är ännu ej en direkt uppmaning, men det är signalen om, att det ögonblick nalkas, då den direkta uppmaningen kommer och då en vägran att efterfölja densamma kan komma att stämplas såsom en ovänlig handling. Det ögonblick nalkas, då allt vad vi tidigare sagt om värdet av Sveriges reservationer och deklarationer till de allvarligare punkterna i N. F.-pakten kommer att få sin riktighet bevisad.

Varken existensen av en nu likviderad utrikeslednings misstag och försummelse i det förgångna eller insikten om de större svårigheterna för närvarande får emellertid hindra riksdag och regering att nu gå till det beslut, som i en sträng och strikt neutralitets tecken likviderar Sveriges samhörighet med Nationernas Förbund.

Det rysk-finska krigets existens nödvändiggör även ett sådant beslut. En enastående bred och djup folkstämning liksom även uttalandena från olika partier i riksdagen dokumenterar viljan till solidarisk hjälp åt det överfallna Finland. Men denna hjälp måste bli det neutrala Sveriges hjälp till det neutrala Finland — vår hjälp måste bli ett hävdande i handling av principen om rätten till självstyrelse och neutralitet. Sveriges möjlighet att verkställa och fullfölja denna självklara solidariska handling kan väsentligen beskäras, ja förhindras genom medlemskapet i Nationernas Förbund. Genom beståendet av nämnda medlemskap kan Sveriges hjälpaktion komma att betraktas såsom ett led i västmakternas krigföring, med vilken Sverige ingenting har gemensamt.

Med denna motivering föreslår vi ännu en gång,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till regeringen hemställa, att denna snarast måtte inkomma till riksdagen med proposition att Sveriges medlemskap i Nationernas Förbund uppsäges.

Stockholm i januari 1940.

Nils Flyg.

Viktor Herou.

Arv. Olsson.
